

**Najvyšší súd SR
Župné nám. Č.13
814 90 Bratislava**

V Nitre, dňa 16.09.2005

Vo veci: 4 To 36/2004

**Dodatok k odvolaniu
Proti rozsudku
Krajského súdu v Bratislave
Sp. Zn. Z-2 1T 36/90**

Písomne sa pripájam k odvolaniu, ktoré podal v mojom mene dňa 23. marca 2004 môj advokát JUDr. Kamil Beresecký.

D ô v o d y :

Napadnutým rozsudkom som bol uznaný zo spáchania trestného činu, ktorý som nespáchal. Bol som odsúdený na 13 rokov odňatia slobody bez toho, aby sa Krajský súd v Bratislave pri objasňovaní skutočností riadil príkazmi Najvyššieho súdu ČSFR 2 Tzf 5/90 a **aby k zisteniu skutočného stavu veci objektívne hodnotil dôkazy podľa starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu.** Naopak. Na hlavnom pojednávaní od 25.6.2002 do 16.1 2004 bolo vypočutých 55 svedkov, 5 znalcov, 8 bývalých vyšetrovateľov, 2 bývalí prokurátori a čítali sa výpovede ďalších 83 svedkov. Okrem svedka Urbánka ani jeden z 54 svedkov mňa, aj mojich spoluobvinených na hlavnom pojednávaní neusvedčovali zo spáchania trestného činu. Ak tak niektorí v minulosti robili, práve na hlavnom pojednávaní vypovedali, že tak museli vypovedať. Od roku 1978 boli ako svedkovia pravidelne opakovane vypočúvaní, viac krát zadržaní a predvedení v putách na výsluch, ktorý neraz trval aj 48 hodín a keď nedali uspokojivú odpoveď, boli fackovaní. O týchto skutočnostiach vypovedali svedkovia Škrobánek, Okenka, Varga, Zimáková – Barčíková, Beňová, dokonca aj Urbánek na hlavnom pojednávaní 25.11.1992 o týchto skutočnostiach hovoril / č.l. 42 rozsudku/. Neexistuje žiaden priamy, alebo nepriamy dôkaz, ktorý by ma usvedčoval zo spáchania trestného činu.

Napriek nariadeniu NS ČSFR a týmto nezvratným skutočnostiam sa senát Krajského súdu **pri vyhodnocovaní dôkazovej situácie riadil svojim vnútorným presvedčením !?** /č.1.87 rozsudku /.

Senát Krajského súdu sa vo svojom hodnotení opieral o konštatovanie, že ani jeden z našich obhajcov si na nezákonné praktiky vyšetrovateľov nestážoval. V prílohe č.1 predkladám fotokópiu sťažnosti môjho prvého obhajcu JUDr. Vojtecha Kubála datovanú 24.6.1981 / 10 dní po mojom zadržaní /, že nebol upovedomený o mojich výsluchoch, čo považoval za porušenie práva obhajoby obvineného. Ja sa pýtam prečo sa tento dokument nenachádza v trestnom spise, kam patrí, ale v archíve Ministerstva vnútra v Levoči? Tento dokument jasne dokazuje, že už v počiatku boli porušené moje práva, že moje tzv. „spontánne“ výpovede z 16.6.1981, 18.6.1981 neboli až tak spontánne. Neprítomnosť tohto dokumentu v spise považujem za zatajovanie dôkazov a manipuláciu zo strany vyšetrovateľov. Bývalý vyšetrovateľ Gerbel 24.10.2003 na hlavnom pojednávaní uviedol, že 2 krát za mnou nepripustil môjho obhajcu JUDr. Bereseckého. Ja tvrdím, že to bolo viac krát, ale aj tieto dva priznané prípady dokazujú porušenie môjho práva na obhajobu, lebo mi nebol pridelený náhradný advokát. V zápisnici z 2.7.1981 je zaprotokolované, že vyšetrovateľ Gerbel odmietol môjmu obhajcovi poskytnúť mi právne ponaučenie, aj keď mi ho chcel JUDr. Beresecký dať v prítomnosti vyšetrovateľa.

Krajský súd takéto závažné dôkazy vôbec nehodnotil. Naopak svedecké výpovede mojich svedkov Michala Lupricha, Dagmar Luprichovej, Jozefa Daňu, Dagmar Daňovej a Jozefa Šubu znehodnotil z kontextu vytrhnutými časťami výpovedí z prípravného konania. Ja som prvý krát udal týchto svedkov 30.6.1981. Popísal som čo sme robili. Vyšetrotatelia týchto svedkov vypočuli prvý krát **až o 4 mesiace !** Všetci vypočutí svedkovia potvrdili, že sme sa v júli 1976 kúpať chodili. Keďže týmto by padla celá pracne vykonštruovaná verzia prípadu bolo treba výpovede mojich svedkov znehodnotiť. Svedkom bolo predložené, že dňa 9.7.1976 celý deň pršalo, čo sa nezakladalo na pravde. Ráno o 5,35 „pršalo“ 10 minút, o 14,30 podľa správy 30 minút / v Nitre mnoho krát na Klokočine prší a v meste je teplo / a v podvečer od 18,50 do 19,15. Keby mne niekto povedal, že pred piatimi rokmi 9.7.1976 celý deň pršalo tiež by som pripustil tak ako svedkovia, že je blbosť aby sme sa išli kúpať. Ale tak isto všetci už v prvých výpovediach vypovedajú, že jednu búrku v piatok sme tam v tom období zažili. Krajský súd z týchto výpovedí z prípravného konania na č.l. 72, 73 rozsudku hodnotil len pochybnosti navodené vyšetrovateľmi. Nehodnotil tie časti kde vypovedali, že Šubovi zhoreli topánky a Šuba tam mohol byť len so mnou, pretože vtedy nikoho iného nepoznal.

Svedok Štefan Tarko, môj bezprostredný nadriadený vypovedal že som bol obyčajný brigádnik, nikomu nič netoleroval, on písal dochádzky a keď mám 9.7.1976 vykázané 8,5 hod., tak som musel byť v robote / č.l. 72 rozsudku /.

Uviedol som tu výpovede 6-tich bezúhonných svedkov, ktorí vypovedali po celý čas rovnako. V spise je potvrdenie, že som bol do 15,30 v robote. A Senát sa riadil vnútorným presvedčením, výpovede svedkov, ktorí 24 rokov tvrdia to isté považoval za nevierohodné.

Senát sa nevysporiadal ani s ďalšími zásadnými rozpormi. Spolužiaci a kamaráti Cervanovej, Komora, Klička, Babulic, Blaško, Babulicová a Vereš už v roku 1976, aj na hlavnom pojednávaní podrobne popísali činnosť Cervanovej od príchodu na diskotéku, až po jej odchod. Okrem Komoru sa bavila len s nimi

. Vylúčili, že by som ju ťahal do tanca, alebo že by sa s ňou zabával Urbánek. Ktoré výpovede sú pravdivé? Výpovede priateľov Cervanovej z roku 1976, alebo výpoveď Urbánka z roku 1981. Svedok Škrobánek 15.1.2003 na hlavnom pojednávaní / č.l. 45 rozsudku / uviedol, že nejaký Čech so Slovákom robili rekonštrukciu, kde mal pocit, že bol manipulovaný tak ako to vyhovovalo vyšetrovateľom. Mal sedieť na okne s Cervanovou / rozpor s výpoveďami Komoru, Kličku, a.t.ď./ pričom Cervanovú v živote nevidel. Svedok ďalej uviedol, že na týchto rekonštrukciách ich vyšetrovateľ zmanipuloval že niekto kopol do tašky, ktorá mala byť Cervanovej, a v konflikte so mnou mal byť zamiešaný aj Urbánek. Svedok Alexander Kozák v roku 1976 vypovedal, že 9.7.1976 okolo 23 hod. bol na chodbe a stretol Cervanovú, ktorá vychádzala zo svojej izby 647 / 6. poschodie / a niesla veľkú tašku. Tašku jej odniesol po schodišti do vestibulu a na vrátnici pri novinovom stánku jej dal a videl ako **sama** vyšla z internátu.

Sú tu dve verzie. Ktorá je pravdivá ? Tá z roku 1976 urobená bezprostredne po únose, ktorá hovorí, že Cervanová prišla v sprievode svojich spolužiakov na zábavu, sedela v ich prítomnosti, po čase prišiel pre ňu tancovať jej kamarát Komora, vrátila sa pre kľúče, odmietla sprievod spolužiakov, vyšla si na šieste poschodie pre tašku, v sprievode Kozáka prišla do vestibulu a vyšla sama z internátu, alebo tá, ktorú v rokoch 1978 – 1979 zrežiroval Pálka / čech / a podsunul ju do úst Urbánka, Škrobánka,... V týchto sa „konštatuje“, že som Cervanovú ťahal do tanca, zabával sa s ňou Urbánek, sedela na parapete so Škrobánkom, ten jej kopol do tašky, ktorú zrejme mala so sebou na zábave, Urbánek jej niesol tašku, ktorú som mu vo vestibule trhal z ruky, načo som mu dal facku a Urbánek ju vyprevadil z internátu. Konflikt sa zrejme musel odohrať, aby sa mohla podčiarknuť moja zvrhlosť, ktorú neskôr tak jednoznačne vo svojom posudku opísal Doc.Dobrotka. Doc.Dobrotka neskôr pred senátom Dr.Vlčeka svoju sociálnu prognózu odvolal, že sa mýlil, ale nikoho nenapadlo aký

v skutočnosti som. Mne to tiež vrtalo v hlave, preto som podstúpil vyšetrenie vo vojenskej nemocnici v Bratislave. Znalecký posudok prikladám ako prílohu č. 2 tohto odvolania.

Ďalší veľký rozpor, ktorý Senát Krajského súdu napriek príkazu NS ČSFR nevyriešil je otázka únosu. O únose už v roku 1976 vypovedalo 9 svedkov. Veľký, Mrazko a Vanko sedeli pred internátom na zábradlí, Krajčí a Lazový pozorovali únos z okna internátu, na ceste pred internátom sa nachádzali svedkyne Mlynarčíková a Prieložná /Kováčová/. Podľa týchto výpovedí Cervanová vyšla z internátu **sama a v ruke niesla cestovnú tašku**. O tejto skutočnosti hovorí svedok Miroslav Vanko, ktorý hovorí, že dievča išlo smerom k autobusu /str.57 rozsudku/, **iné osoby si nevšimol**. Na otázku odpovedal, že dievčinu nik neodprevádzal, že išla určite **sama**. Po príjazdovej ceste z vrchného parkoviska sa spustilo neosvetlené vozidlo, v ktorom sedeli 2 – 3 osoby, skoro vrazilo do svedkýň Mlynarčíkovej a Prieložnej, v dvojtretinovej vzdialenosti od internátu k zastávke zastavilo, z auta vystúpili dve osoby, vtiahli dievča, **ktoré kričalo a oháňalo sa cestovnou taškou** do auta. Auto zažalo svetlá a odišlo. **Po odchode auta na chodníku nikto nezostal** /str. 62 rozsudku/.

Na druhej strane svedok pri prvom zadokumentovanom výsluchu uviedol, že sám si nebol istý, či na tej zábave bol, ale presvedčil ho o tom Škrobánek. Keď sa teda presvedčil že tam bol, vypovedal, že **odprevadil Cervanovú** z internátu, niesol jej cestovnú tašku, keď zastalo Brázdove auto a my sme ju vtiahli do auta, **položil jej cestovnú tašku na sedadlo vedľa vodiča**. Po odchode auta udal dve verzie. V jednej tvrdil, že sa vrátil na internát, v druhej pred senátom Dr. Bilčíka v roku 1982 že sadol do auta a išiel sa na ten žúr zabaviť spolu s nami!?

Ktorá z týchto verzií je pravdivá? Nemôžu mať naraz pravdu aj Vanko, Veľký, Mrazko, Mlynarčíková, Prieložná, ale aj Urbánek. Na Základe čoho senát Krajského súdu dal za pravdu Urbánkovi pred ostatnými výpoveďami? Asi na základe vnútorného presvedčenia.

A Kde sme boli my? Podľa Urbánka som mal mať s ním vo vestibule konflikt. Nato Urbánek išiel odprevadiť Cervanovú. Ako sme sa z internátu dostali my, keď sme o pár minút mali sedieť v dvoch autách a Brázdovým, v ktorom sme mali sedieť piati uniesť Cervanovú? Svedkovia videli vyjsť z internátu Mlynarčíkovú a Prieložnú. Videli vyjsť aj Cervanovú. Ale ako som vyšiel ja, Brázda, Andrášik, Čerman, Zimáková, Dúbravický, Lachman, Bedač a sestry Cohenové si neviem vysvetliť. Svedkovia Veľký, Vanko, Mrazko vypovedali, že okrem spomenutých dvoch dievčat a Cervanovej nevideli nikoho vychádzať. Svedok Mrazko na hl. pojednávaní 1.12.2003 /č.l. 59/ na moju otázku uviedol, že keby z internátu vyšla skupina 8 až 10 ľudí, postrehol by to.

Ešte je tu otázka auta únoscov. Auto síce išlo neosvetlené, ale o to lepšie bolo vidieť zadné koncové svetlá, keď vodič stál na brzde /len tie svietili/. Vyšetrovací pokus, ale aj výpoveď svedka Lazového hovorí, že auto malo vodorovné obdĺžnikové svetlá. Poľský Fiat pána Brázdu mal zvislé obdĺžnikové svetlá. Na základe vnútorného presvedčenia ani tieto dôkazy nie sú vierohodné?

Musím poukázať ešte na jeden významný rozpor, ktorý mal byť podľa rozsudku NS ČSFR odstránený, ale nebol. Je to sporná otázka tajného odchodu Zimákovej z vodáckej základne do Bratislavy. Onoho osudného dňa 9.7.1976 táborila vodácka skupina v ktorej bola aj Zimáková v Revištskom Podzámčí. Bol to tretí deň sústredenia a prvý deň splavu z Hronskej Dúbravy do Revištského Podzámčia. Po príchode do tábora si postavili stany a po večeri asi o 19 hod. sa niektorí účastníci vybrali po železničnom moste cez Hron do Bzenice, ktorá je vzdialená vzdušnou čiarou asi 3 kilometre, na pivo. Cesta tam im trvala asi 15 – 20 minút. Keď sa zo Bzenice vrátili, pridružili sa k spoločnosti, ktorá sedela na akejsi improvizovanej lavičke, ktorá sa im prevrhla, pri tábore. **Pri tomto tábore sedela aj Zimáková – Barčíková,** ktorá mala na sebe zapožičanú vetrovku. Svedok Meliška sa ju pokúsil v ten večer pobožkať a dostal od nej facu. O týchto skutočnostiach vypovedali v roku 1982 svedkovia Kružlík, Meliška, Kadlicová v procese so Zimákovou. Ako prílohu č.3 prikladám časti výpovedí svedkov Kružlíka / č.l. 199,200 zápisnice z výsluchu /, Kadlicovej / č.l.231 zápisnice/, Meliška / č.l. 407, 408 zápisnice z pojednávania / a kópiu turistickú mapu okolia Revištského Podzámčia.

Meliška a Kružlík boli vypočutí na hlavnom pojednávaní 1.-4.10.2002 . Svedkovia si už s odstupom času nič nepamätali ale svedok Meliška sa na č.l. 848 pridriava výpovedi z roku 1982. Ma to som chcel svedkom prečítať časti ich výpovedí z roku 1982 keď si ešte pamätali a konfrontovať ich, či je pravda, čo vtedy vypovedali, čo mi bolo zo strany predsedníčky senátu zamietnuté, že to je iný trestný proces, ktorý sem nepatrí. Obž. Bedač vzniesol na túto okolnosť pripomienku / str. 849 zápisnice z výsluchu Meliška /. Ako je to možné? Niekoľko oficiálne pred iným trestným senátom vypovedá o veciach, ktoré nepriamo dokazujú moju nevinu a ja to nemôžem použiť, lebo to sem nepatrí?! Ved' Zimákovej proces priamo súvisel s naším. Je to úmyselné porušenie práva na obhajobu a zatajovanie dôkazov .

Senát sa ale pri hodnotení dôkazov stotožnil so závermi predchádzajúceho konania v tom smere, že považoval za pravdivú usvedčujúcu výpoveď MUDr. Viery Barčíkovej. Natíska sa mi tu ešte jedna otázka : Odkiaľ vedela, že budeme v Bratislave, keď v tom čase ešte mobily neboli?

Ešte jednu vec musím spomenúť. Celý máj a jún 1976 bol suchý a bol nedostatok vlahy. Prvé zrážky padli 9.7.1976 a to celoplošne. Podľa výpovedí svedkov, búrku zažili aj v Bratislave. Svedkovia z vodáckeho sústredujú, že ich v ten deň zastihla búrka, moji svedkovia tiež hovorili o jednej búrke, keď Šubovi zhoreli topánky. Bol júl, leto. Že boli vodáci na splave sa nezpochybňuje. Že sme sa my boli kúpať je neprípustné.

Stačí, že sa Kocúr priznal a to je usvedčujúce. Ale ktorá z mojich tzv. spontánnych výpovedí je pravdivá? Tá v ktorej tvrdím, že sme boli na priváte v okolí horského parku? Alebo tá, kde vypovedám, že sme Cervanovú znásilnili aj pri jazierku. Doteraz nik nechcel akceptovať pravdu. Akoby to bolo tabu. Tresný poriadok hovorí že nestačí len priznanie, že sa musí dokázať aj vina. Naopak. V tomto procese bola dokázaná **nevina**. Okrem nevinu boli dokázané aj manipulácie s dôkazmi, zatajovanie dôkazov a na základe vnútorného presvedčenia jednostranné posudzovanie dôkazov. O predloženie archívneho materiálu sme žiadali my obžalovaní, aj naši obhajcovia. Senát sa s tým nevysporiadal. Ako to, že okrem oficiálneho spisu existuje ešte aj iný, v ktorom sú závažné svedectvá svedčiace v náš prospech?

Na základe týchto závažných skutočností žiadam, aby Najvyšší súd SR v Bratislave napadnutý rozsudok podľa §-u 258 odst. 1 písmeno b/ Tr. por. Zrušil a v súlade §-u 259 odst. 3 Tr. por. ma za použitia §-u 226 písmeno a/ Tr. por. spod obžaloby krajského prokurátora oslobodil.

Ing. Miloš Kocúr

Prílohy :

Č.1 Námietka Dr. Kubála Br2-1793/81-151

Č.2 Znalecký posudok č 3 / 2004

Č.3 Druhá strana záp. o výsluchu sv. MUDr. Ladislava Kružlíka, str. 199 sp. Zimáková

Tretia strana záp. o výsluchu sv. MUDr. Ladislava Kružlíka, str. 200 sp. - // -

Druhá strana záp. o výpovedi sv. MUDr. Kataríny Kadlicovej, str. 231 sp. - // -

Strana č.4 výpovede MUDr. Melišku, strana 407 zo spisu Zimákovvej

Strana č. 5 výpovede MUDr. Melišku, strana 408 zo spisu Zimákovvej

Kópia turistickej mapy Pohronia